

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/603/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912207378
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912207378.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1/ G. D., nar. XX. XX. XXXX, E. XX, 2/ V. D., nar. XX. XX. XXXX, E. XX, 3/ G. E., nar. XX. XX. XXXX, X. J. XXXX/X, Z. H. a 4/ G. E., nar. XX. XX. XXXX, L. P. X/XXX, Z. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/, 3/ a 4/: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 610,50 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/1/2013-77 zo dňa 24. 01. 2014 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva, p o t v r d z u j e .

Vedľajší účastník na strane odporcov 1, 3/ a 4/ je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 33,28 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave vedený v H. H., a. s. pod č.XXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zrušil platobný rozkaz č. k. 1Ro/ 484/2012-36 zo dňa 25. 07. 2012 a konanie zastavil. O trovách navrhovateľa a odporcov 1/, 2/, 3/ a 4/ rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O trovách vedľajšieho účastníka okresný súd rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 29,30 € prostredníctvom Daňového úradu v Bratislave, po právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ podal na súd návrh, ktorým sa domáhal voči odporcom 1/ až 4/ zaplatenia sumy 610,50 € s prísl.. Na žalovanú sumu vydal dňa 25. 07. 2012 okresný súd platobný rozkaz, ktorý podľa ust. § 173 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok, (ďalej v texte len OSP) zrušil, pretože sa ho nepodarilo doručiť odporcovi 1/ do vlastných rúk. V podaní zo dňa 10. 12. 2013 zoberal navrhovateľ návrh na začatia konania v plnom rozsahu späť a žiadal vrátiť zaplatený súdny poplatok. Uviedol, že dňa 28. 05. 2012 mu odporcovia uhradili 50 €, dňa 04. 07. 2012 uhradili 50 €, dňa 22. 11. 2012 uhradili 50 €, dňa 02. 01. 2013 uhradili 50 €, dňa 29. 01. 2013 uhradili 50 €, dňa 06. 03. 2013 uhradili 200 € a dňa 23. 10. 2013 uhradili 50 €. Zároveň navrhovateľ uviedol, že na zvyšku nároku netrvá. Okresný súd podľa ust. § 96 ods. 1 OSP konanie zastavil, pričom uviedol, že navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti, alebo celkom. V danom prípade zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v celom rozsahu, preto súd postupoval podľa ust. § 96 OSP a konanie vo veci zastavil. Vo vzťahu k trovám konania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľ ani odporcovia si

náhradu trov konania neuplatnili, preto s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP v spojení s ust. § 151 ods. 1 OSP o trovách konania účastníkov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že vedľajší účastník si uplatnil trovy konania v sume 94,94 € ako trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 39,84 € (príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, odpor proti platobnému rozkazu z dňa 05. 12. 2012) vrátane režijného paušálu 2 x po 7,63 €. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že po preskúmaní návrhu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Uviedol, že v danom prípade nešlo zo strany vedľajšieho účastníka o trovy, ktoré by bolo možné považovať za účelne vynaložené. Navyše vedľajší účastník na strane odporcov nebol subjekt oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu. Na základe uvedených skutočností okresný súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 3/ a 4/ náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu sa do výroku o trovách vedľajšieho účastníka, vedľajší účastník na strane odporcov 1/, 3/ a 4/ (ďalej v texte aj Združenie) odvolal a v odvolaní uviedol, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. V danom prípade podľa názoru vedľajšieho účastníka nebolo preukázané, že by odporcovia svojím správaním zapríčinili späťvzatie žaloby. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Vedľajší účastník v odvolaní zdôraznil, že navrhovateľ nedosiahol v súdnom konaní to, čo od odporcov žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Ďalej uviedol, že Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2,3 OSP z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom Združenia do konania, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe Združenia do konania, pretože vstup Združenia do konania zákon v ust. § 93 ods. 2 OSP priamo predpokladá. Vedľajší účastník v odvolaní zdôraznil, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože navrhovateľ vzal žalobu späť až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po podaní odporu proti platobnému rozkazu vedľajším účastníkom, čo podľa vedľajšieho účastníka znamená, že navrhovateľ až po odpore vedľajšieho účastníka a oboznámení sa s obsahom podaného odporu zbral žalobu v celom rozsahu späť, čo nasvedčuje podľa vedľajšieho účastníka tomu, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj primárny účel a teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. V súvislosti s uvedeným treba podľa vedľajšieho účastníka brať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana práv spotrebiteľov sú trovy konania, náhradu ktorých vedľajší účastník požaduje, podľa názoru vedľajšieho účastníka objektívne účelné. Vedľajší účastník poukázal na príčinnú súvislosť podaného odporu a následného späťvzatia žaloby navrhovateľom, pričom zdôraznil, že v prípade, ak by vedľajší účastník odpor proti platobnému rozkazu nepodal, navrhovateľ by žalobu nevzal späť. K argumentácii prvostupňového súdu týkajúcej sa oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu, vedľajší účastník v odvolaní uviedol, že s touto argumentáciou nesúhlasí. Pokiaľ ide o možnosť vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu a teda o právo vedľajšieho účastníka byť účastníkom konania v celom štádiu sporového konania, vedľajší účastník poukázal v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. 08. 2012 sp. zn. 2 Obdo 27/2012 a v uvedenej súvislosti uviedol, že z dikcie uvedeného rozhodnutia možno vyvodiť, že súd posudzuje úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, pretože sa môže stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech a v tom prípade môže súd zvážiť, že takýto úkon vedľajšieho účastníka akceptuje a to aj napriek nesúhlasu hlavného účastníka konania. Vedľajší účastník v odvolaní ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, v Žiline, v Banskej Bystrici, v Košiciach a v Prešove, ktorými chcel podporiť svoj názor, že mu patrí náhrada trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 94,94 €. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,96 €.

K obsahu odvolania vedľajšieho účastníka sa navrhovateľ písomne vyjadril a v písomnom vyjadrení uviedol, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 OSP). Podľa názoru navrhovateľa vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z. z., z obsahu ktorej vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľov v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu a to oznámením o vstupe Združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá Združenie žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše, Združenie ako vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. V zmysle uvedeného podľa názoru navrhovateľa trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva. Pokiaľ vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou trov konania poukazuje na ust. § 137 OSP, tak podľa názoru navrhovateľa nie je možné pri odôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať s vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čo znamená, že ide najmä o Centrum právnej pomoci. V závere vyjadrenia k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 219 OSP potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 33,28 € s DPH.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcom 1/ až 4/ domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1/ až 4/ zaplatiť navrhovateľovi 610,50 € spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v petite žaloby, ako aj nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Na žalovanú sumu vydal dňa 25. 07. 2014 okresný súd platobný rozkaz č. k. 1 Ro/484/2012-36. Predmetný platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi 1/ do vlastných rúk, preto okresný súd uznesením č. k. 7C /1/2013-77 zo dňa 24. 01. 2014 podľa ust. § 173 ods. 2 OSP predmetný platobný rozkaz zrušil.

V priebehu konania - v podaní zo dňa 13. 09. 2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania na podporu odporcov 1/ až 4/. V predmetnom oznámení o vstupe Združenia do konania Združenie konajúci súd zároveň žiadalo, aby mu doručil návrh na začatie konania spolu v prílohami.

Potom, čo okresný súd, tak ako bolo vyššie uvedené, vydal platobný rozkaz, ktorý doručil aj právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov podal vedľajší účastník na strane odporcov proti predmetnému platobnému rozkazu odpor, kde uviedol, že vystupuje z konania vo vzťahu k odporcyni 2/ a poukázal na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že navrhovateľom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku, pričom dlžník nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah a zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, pričom konštatoval, že pohľadávka bola splatná dňa 29. 10. 2006, čo znamená, že celkový počet dní omeškania bol ku dňu 24.

03. 2011 spolu 2130 dní, čo je viac ako päť rokov. V závere odporu proti platobnému rozkazu si vedľajší účastník vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 94,94 €.

V podaní zo dňa 10. 12. 2013 zobral navrhovateľ návrh na začatie konania podľa ust. § 96 ods. 1 OSP v celom rozsahu späť, pričom uviedol, že odporca uhradil dňa 28. 05. 2012 50 €, dňa 04. 07. 2012 uhradil 50 €, dňa 22. 11. 2012 uhradil 50 €, dňa 021. 01. 2013 uhradil 50 €, dňa 29. 01. 2013 uhradil 50 €, dňa 06. 03. 2013 uhradil 200 € a dňa 23. 10. 2013 uhradil 50 €. V predmetnom späťvzatí návrhu na začatie konania navrhovateľ ďalej uviedol, že na zvyšnej časti uplatneného nároku netrvá. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd, tak ako bolo vyššie uvedené, konanie na základe späťvzatia návrhu v celom rozsahu podľa ust. § 96 ods. 1 OSP zastavil, o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP a nadväznosti na ust. § 151 ods. 1 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva, pretože vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia posúdil ako neúčelne vynaložené.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že rozhodnutia okresného súdu o tom, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva je vecne správne. Okresný súd svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil a v odôvodnení vysvetlil, prečo dospel k záveru, že v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania neprislúcha a teda, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Vedľajší účastník v odvolaní proti predmetnému výroku okresného súdu namietal, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. K uvedenej odvolacej námietke vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza, že takéto tvrdenie vedľajšieho účastníka neobstoí, pretože súd musí pri rozhodovaní o trovách konania v každom prípade prihliadať na účelnosť vynaložených trov konania. V danom prípade si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov konania za dva úkony právnej služby príprava a prevzatie a podanie odporu proti platobnému rozkazu. Odpor proti platobnému rozkazu je taký procesný úkon, ktorý je viazaný výlučne na odporcu, čo vyplýva zo znenia ust. § 174 ods. 2 OSP. Nie je možné, aby vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu, preto trovy právneho zastúpenia v súvislosti s úkonom právnej služby odpor proti platobnému rozkazu nemožno zo strany vedľajšieho účastníka považovať za účelne vynaložené trovy konania. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ vedľajší účastník v odvolaní poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 2 Obdo 27/2012 zo dňa 27. 08. 2012, tak uvedené uznesenie NS SR nie je možné na daný prípad aplikovať, pretože odpor proti PR nie je úkon, ktorý môže podať vedľajší účastník a hlavný účastník ho môže následne alebo aj nemusí schváliť, pretože tento procesný úkon je, tak ako bolo vyššie uvedené, výslovne viazaný na osobu odporcu. Navyše v danom prípade nie je možné tvrdiť, že navrhovateľ zobral žalobu späť v dôsledku procesnej aktivity vedľajšieho účastníka konania, pretože z obsahu späťvzatia návrhu na začatie konania vyplýva, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania bola postupná úhrada žalovanej sumy zo strany odporcov. Z uvedeného vyplýva, že zastavenie konania procesne nezavinil navrhovateľ a teda okresný súd mal na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikovať ust. § 146 ods. 2 veta druhá OSP. Navrhovateľ sa však proti výroku o trovách konania, ktorý sa týka trov hlavných účastníkov konania neodvolal, v dôsledku čoho preskúmaval odvolací súd správnosť záverov okresného súdu len z hľadiska odvolacích námietok vedľajšieho účastníka, pričom dospel k záveru, že nesprávna aplikácia ust. § 146 ods. 2 OSP z hľadiska aplikovania prvej vety ods. 2 § 146 OSP namiesto vety druhej cit. ustanovenia nemá vplyv na správnosť odvolaním vedľajšieho účastníka napadnutého výroku uznesenia okresného súdu, preto odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaním napadnutom výroku ako vo výroku vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s podaním vyjadrenia k odvolaniu vedľajšieho účastníka t.j. priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v rozsahu 1 - ice tarifnej odmeny podľa ust. § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 19,92 € plus 1x režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,04 € plus 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu vo výške 5,96 €; spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní predstavujú sumu 33,28 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.